

[Ole Olsen]

nok fradragssaneringen. Der må jeg sige, at jeg synes, at det forslag, det radikale venstre er kommet med, er bedre end det, vi har i dag. SF er tilhænger af små skridt i den rigtige retning, hvis vi ikke kan få taget de store skridt. Spørgsmålet er, om dette skridt ikke er for lille. Jeg håber, at det radikale venstre er villigt til eventuelt at gå videre med en fradragssanering end det, der er skitseret her, og at det radikale venstre på samme måde som SF er helt opmærksom på, at man selvfølgelig under en forhandling må bøje sig mod hinanden.

Jeg har en lidt mere detaljeret kritik i forbindelse med afskaffelse af overskud/underskud på fast ejendom. Der er jeg bange for at det radikale venstres forslag i en række enkelttilfælde kan komme til at virke for hårdt. Der findes mennesker – måske mest yngre – som har købt meget dyre ejendomme. Det er måske folk med høje indkomster, som har gjort det i tillid til de regler, der faktisk eksisterer i dag. Jeg tror i og for sig, at det radikale venstres forslag i en række enkelttilfælde vil drive folk fra hus og hjem, og jeg tror ikke, at det er det det radikale venstre sigter mod.

Jeg har selv på linje med hr. Bernhard Baunsgaard stærkt kritiseret virkningen af de nuværende regler for fradrag og peget på, at det giver betydelig større fordel for høje indkomster end for lave indkomster. Jeg kan gå så langt som til at sige, at kunne man endelig ikke komme igennem med en skattereform med en dyberegående fradragssanering, så er dette bedre end ingenting.

Spørgsmålet om private renter kontra virksomhedsrenter er trukket frem. Det er et af de store spørgsmål, som man bruger til at forsinke eller forhindre en gennemgribende skattereform. Jeg ønsker, at skatte- og afgiftsministeren under udvalgsarbejdet hæfter sig meget ved dette. Jeg mener, at det er sådan, at man nogle steder i udlandet faktisk har gennemført denne sontring, og jeg vil gerne under udvalgsarbejdet, måske allerede nu, bede skatte- og afgiftsministeren om at fremskaffe oplysninger herom. Det kan måske gøre et vist indtryk på dem, der modsætter sig det, at høre, hvordan man faktisk gør i udlandet.

Jeg vil tilsige et velvilligt udvalgsarbejde vedrørende dette forslag. Jeg vil ligesom andre primært betragte det som et debatoplæg,

og som sådant vil jeg sige at jeg er glad for, at det er kommet.

### Margit Hansen (DKP):

Jeg skal ikke benytte anledningen til at gå ind i en større skattereformdebat, det mener vi ikke forslaget er til, men vi vil gerne benytte lejligheden til at komme med nogle synspunkter i anledning af det fremsatte beslutningsforslag.

Vi læser det radikale forslag om en forenkling af skattelovgivningen som udtryk for den stadig voksende forståelse for, at vor nuværende skattelovgivning er asocial på en lang række områder og favoriserer velhaverne og dem, der er dygtige til at skaffe sig de store fradrag på selvangivelsen. Vi læser det også sådan, at forslaget i første række går ud på, at skatten skal lignedes på bruttoindtægten, og at fradrag ikke skal gives i indkomsten, men i skatten.

I bemærkningerne til forslaget siger de radikale, at en konsekvent beskatning af bruttoindkomsten næppe kan gennemføres uden komplicerede overgangsordninger. Til det vil vi gerne have lov til at sige, at forhåbentlig ligger der ikke i denne konstatering, at de radikale har opgivet en skattereform, der går helt i bund og afskaffer alle de urimelige fradragregler, der forvrider vort skattesystem, således at det er evnen til at trække fra, der er afgørende for, hvordan den endelige beskatning bliver.

De radikale foreslår, at ligningsmæssige fradrag skal have samme værdi for alle og ændres fra fradrag i indkomsten til fradrag i skatten. Det er selvfølgelig et fremskridt i forhold til den lovgivning, vi har nu, hvor det er de store indtægter, der opnår de største procentvise fradrag af hver krone. Efter forslaget skulle alle altså stilles lige. Fradragene skal være ens, 40 pct., uanset indkomst.

Svagheden ved det radikale forslag er, at en række fradrag bevares, og det gælder i første række fradrag for renteudgifter. Når man nu ved, at det fremgår af statistikken, at ca. ⅓ af fradragene udgøres af rentefradragene, så bliver svagheden ikke mindre.

Kommunisternes forslag til en skattereform går – undskyld mig udtrykket – mere radikalt til værks. Vi ønsker nemlig at fjerne fradragene også for renteudgifter. Vi kan ikke godkende, at der ikke kan skelnes mellem